

РЕШЕНИЕ

№ 4452

гр. София, 18.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 14.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **8404** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 21316 от 12.11.2010 година, по описа на Административен съд – София град, подадена от Е. Г. Т., срещу Ревизионен акт (РА) № 1004031/30.07.2010 г., издаден от Б. Л. З. старши инспектор по приходите при Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция за приходите (НАП) – [населено място], офис Б., потвърден с Решение № 1491/07.10.2010 г. на директора на Дирекция Обжалване и управление на изпълнението (ОУИ) – С., при Централно управление (ЦУ) на НАП.

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт в частта му относно допълнително определен данък по чл. 48 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в размер на 372,50 лв. за 2008 г. и в размер на 14 662,64 лв. за 2009 г., с искане същият да бъде отменен, като незаконосъобразен в обжалваната му част. Според жалбоподаателя ревизиращият орган неправилно е приел, че са налице основанията по чл.122, ал.1, т.2 и 5 от ДОПК, а именно, че са налице данни за укрити приходи или доходи, както и наличието на несъответствие между получените доходи и имущественото или финансово състояние на лицето за ревизирания период. Твърди, че за периода 01.01.-31.12.2008г. е получена сума от 5000,00лв., предоставена от В. Г. Т., но това обстоятелство не е отчетено при съставянето на ревизионния акт и не са събрани доказателства за установяването му. За периода 01.01.-31.12.2009г. излага доводи за наличие на получен заем от С. И М. ЕООД, за което представя РКО

№1/2009г., обяснителна записка от кредитори, както и извлечение от счетоводни регистри на С. И М. ЕООД. Твърди, че намерената и изета сума от апартамента на Е. Т., във връзка с досъдебно производство представлява оборотни средства на С. И М. ЕООД.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, адвокат Д., поддържа жалбата и искането за отмяна на ревизионния акт. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на направените във връзка с делото разноски.

Ответникът – директор на Дирекция ОУИ – С., при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, юрисконсулт Б. оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На основание Заповед № 1001199/12.02.2010 г., издадена от С. Т. К., началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” на ТД на НАП С., изменена със Заповед № 1004031/17.05.2010 г., е възложено извършването на ревизия на Е. Г. Т., за определяне на задълженията по Закона за облагане доходите на физическите лица /ЗОДФЛ/ /отм./ за периода от 01.01.2004 г. до 31.12.2006 г. и по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за периода от 01.01.2007 г. до 31.12.2009 г.

Ревизираното лице е със статут на местно физическо лице, по смисъла на чл. 3 от ЗДДФЛ, носител на задължение за данъци по същия закон за придобити доходи от източници в Р. Б. и в чужбина. При проверката е установено, че за периода от 01.01.2004 г. до 31.12.2009 г. от Е. Т. не са подавани Годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 41 от ЗОДФЛ /отм./ и по чл. 50 от ЗДДФЛ за получени от лицето доходи. По данни от информационната система на НАП, Е. Т. е получавала доходи по трудови и приравнени на трудови правоотношения за периода от 01.01.2008 г. до 31.05.2008 г. в размер на 1 275 лв., с платец на дохода Метрополис-06 ООД, ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК].

В хода на ревизията, на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице са връчени Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ № КПД 553/16.02.2010 г. и № КПД 1952/04.05.2010 г.

В отговор на ИПДПОЗЛ № КПД 553/16.02.2010 г. са представени писмени обяснения от Е. Т. относно собствената ѝ издръжка, съгласно които за проверяваните периоди нейната издръжка и тази на двете ѝ деца е осигурена от Р. К. Н. и родителите ѝ. Р. К. Н. потвърждава писмено, че издръжката на Е. Т., с която живее на семейни начала и двете им деца, е за негова сметка. Майката на ревизираното лице е починала, а бащата Г. И. Т. писмено отрича, че е осигурявал издръжката на дъщеря си. От Е. Т. са представени декларации за семейно и имуществено състояние за всяка от проверяваните години. Представен е договор от 01.08.2007 г. за паричен заем в размер на 6 000,00 лв., със заемодател В. Г. Т., предоставен на ревизираното лице за закупуване на автомобил Тойота Р. 4 -1000,00 лв. и за регистрация на ЕООД С. и М., ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], с уставен капитал в размер на 5000,00 лв. Към представения договор липсват доказателства, че средствата са ефективно преведени от заемодателя на заемополучателя.

С ИПДПОЗЛ № КПД 1952/04.05.2010 г. са изискани от Е. Т. писмени обяснения

относно собствеността на парични средства в размер на 7 404 лв. и 43 425 евро, намерени при обиск от полицията на 21.03.2009 г. и в размер на 7 820 лв. и 23 760 евро, намерени при обиск от полицията на 26.10.2009 г. Изискано е писмено обяснение за произхода на паричните средства. До приключване на ревизията, не е получен отговор. На основание чл. 37 и чл. 47 от ДОПК са изпратени запитвания и искания за представяне на документи и писмени обяснения от други контролни органи и от трети лица, както следва: до Агенция по вписванията, Служба по вписванията [населено място]; до Областна Дирекция Полиция - Б., с което е изискана информация кога и къде лицето е пътувало в чужбина. Предоставената информацията не е актуализирана за вътрешните граници на европейския съюз след 01.01.2007 г.; до 30 търговски банки на територията на страната, за установяване има ли открити/закрити сметки от Е. Г. Т. - получени са отговори, че лицето не е било клиент на съответната банка; до Община [населено място] - получено е писмо, че ревизираното лице има деклариран имот - земя и сгради в [населено място]; до С. И М. ЕООД, относно произход на парични средства, предоставени като заем на Е. Т., изискани са оборотни ведомости и хронология по сметка 501-Каса в левове и 503-Разплащателна сметка в левове. От представените документи е установено, че иззетите парични средства от МВР [населено място], не са осчетоводени като иззети и не са излезли от патримониума на дружеството; до Прокуратурата на Р. Б., Окръжна прокуратура - Б., относно намерени суми при извършени претърсвания в дома, обитаван от Е. Т.. Получен е отговор, с приложено копие на дадени обяснения от Е. Т. и Р. Н. и молба от двете лица за възстановяване на иззетите пари, вещи и документи, в която е пояснено, че иззетите средства, са получени в резултат на осъществявана търговска дейност от С. И М. ЕООД; до ТД С., офис Б. във връзка с установяване на наличност на парични средства по счетоводна сметка 501, иззети от дома на Е. Т., едноличен собственик на дружеството. Представен е Протокол № 508/25.06.2010 г., съгласно който, при извършена проверка на счетоводството на С. И М. ЕООД е установено, че иззетите парични средства на 21.03.2009 г. и на 26.10.2009 г., не са осчетоводени по кредита на сметка 501.

В хода на ревизията е констатирано, че за 2008 г. и за 2009 г., задълженото лице има недостиг на средства. За 2008 г. са установени разходи в размер на 5 000 лв., а са декларирани доходи в размер на 1 275 лв. За 2009 г. няма декларирани доходи, а са извършени разходи в размер на 146 626,44 лв. Във връзка с така установените обстоятелства, на 11.05.2010 г. на Е. Т. са връчени ИПДПОЗЛ № 1984/ 04.05.2010 г., с което е изискано представянето на декларация за имущественото състояние по чл. 124, ал. 3 от ДОПК и Уведомление на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК изх. № КПД 79/04.05.2010 г., с което лицето е уведомено, че годишната данъчна основа за данък върху доходите на физически лица ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК.

С Уведомлението на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК изх. № 79/04.05.2010 г., ревизираното лице е уведомено, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК, изразяващо се в наличие на данни за укрити приходи или доходи, както и наличието на несъответствие между получените доходи и финансово състояние на Е. Т. за ревизираните периоди, поради което основата за облагане с данък върху доходите на физическите лица за периода от 01.01.2008 г. до 31.12.2009 г., ще бъде определена по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Обстоятелства са констатирани, след като са анализирани посочените данни и факти в Постановление от 22.01.2009 г., издадено от К. П. - прокурор в Окръжна прокуратура [населено място] и от представените

документи по време на ревизията.

В рамките на ревизионното производство е установено, че за 2008 г. от Е. Г. Т. не е подавана ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ. След анализ на представените доказателства, са установени следните обстоятелства:

Получени приходи от трудови правоотношения в размер на 1 275 лв.

Извършени разходи в размер на 5 000,00 лв., представляващи дялов капитал на С. И М. ЕООД, регистрирано на 23.12.2008 г., с едноличен собственик на капитала Е. Г. Т..

Относно произхода на средствата в размер на 5 000,00 лв., от ревизираното лице е представен договор за паричен заем от 01.08.2007 г., със заемодател В. Г. Т.. Към договора не са представени доказателства, че средствата са ефективно предадени от заемодателя на заемополучателя.

Във връзка с гореизложеното, ревизиращият екип е направил заключението, че Е. Т. не доказва произхода на 3725,00 лв. и сумата подлежи на облагане по чл. 48 от ЗДДФЛ. Въз основа на направения анализ на обстоятелствата по чл. 122, ал. 2, т. 3, 4, 14 и 16 от ДОПК, за 2008 г. е определена данъчна основа за облагане с данък върху доходите на физическите лица /ДДФЛ/ в размер на 3725,00 лв. и годишно данъчно задължение в размер на 372,50 лв.

Констатирано е, че за 2009 г. от Е. Г. Т. не е подавана ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ. След анализ на представените доказателства, са установени следните обстоятелства:

В декларация за семейно и имуществено състояние от ревизираното лице е декларирано, че за 2009 г. е получен заем в размер на 10 000,00 лв. от С. И М. ЕООД. От Е. Т. не е представен договор или друго писмено доказателство в подкрепа на декларираното обстоятелство.

До С. И М. ЕООД е изготвено ИПДПОЗЛ № КПД 1565/14.04.2010 г., с което са изискани доказателства за произхода на средствата в размер на 10 000,00 лв. и първични документи, въз основа на които са извършени счетоводните записвания. В отговор на искането е представено копие на разходен касов ордер /РКО/ от 01.12.2009 г. и обяснителна записка, съгласно която средствата са оборотни на дружеството и са предоставени, като заем на Е. Т.. От С. И М. ЕООД също не е представен договор за заем и разписка за предаване на сумите.

При така установените обстоятелства ревизиращият екип е приел, че не са представени доказателства за ефективното предаване на сумата в размер на 10 000,00 лв. Посочено е, че предвид забраната по Гражданския процесуален кодекс /ГПК/, получаването на заем над 1 000,00 лв. не може да се доказва със свидетелски показания.

Видно от представено в ревизионното производство Постановление от 22.01.2010 г., издадено от К. П. - прокурор в Окръжна прокуратура [населено място], в същото се съдържат данни за образувано досъдебно производство № 182/2009 г. по описа на Районно управление /РУ/ на МВР [населено място]. Последното е образувано за това, че на 21.03.2009 г., в [населено място], [община], [улица], в дома обитаван от Е. Г. Т. и Р. К. Н., са иззети парични средства на обща стойност в размер на 146 626,44 лв. С цел установяване произхода на иззетите парични средства, на Е. Т. е връчено ИПДПОЗЛ № КПД 1952/04.05.2010 г., но в отговор не са представени писмени обяснения. Изпратено е ИПДПОЗЛ № КПД 2272/20.05.2010 г. до С. И М. ЕООД, в отговор на което са представени счетоводни документи, от които е установено, че от посочените средства не са осчетоводени от дружеството като иззети такива. С протокол № 23348/21.06.2010 г., са приобщени доказателства от ревизираното производство на Р. Н. - обяснения, в които лицето твърди, че паричните средства, иззети от Окръжна

прокуратура [населено място], са на С. И М. ЕООД, собственост на Е. Т.. С протокол № 598/26.06.2010 г., издаден от ТД С. е установено, че изетите парични средства не са осчетоводени по кредит на счетоводна сметка 501-Каса в левове и същите не са напускали патримониума на дружеството.

С оглед изложеното, ревизиращият екип е направил извод, че е установен приход на парични средства в размер на 146 626,14 лв., произходът на който не може да бъде доказан от ревизираното лице и същият подлежи на облагане по реда на чл. 48 от ЗДДФЛ. Направен е анализ на обстоятелствата по чл. 122, ал. 2, т. 3, 4, 14 и 16 от ДОПК, като е определена данъчна основа за облагане в размер на 146 626,44 лв. и годишното данъчно задължение в размер на 14 662,64 лв.

Ревизията приключва с РА № 1004031/30.07.2010 г., издаден от Б. Л. З., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед № К 1004031/05.07.2010 г., издадена от С. Т. К..

РА № 1004031/30.07.2010 г. е връчен на управителя на Е. Т. на 06.08.2010г. и в законоустановения срок е обжалван пред директора на Дирекция ОУИ – С., при ЦУ на НАП с жалба, заведена с вх. № 11200/23.08.2010г. на ТД на НАП – С., офис Б..

Във връзка с жалбата, от директора на Дирекция ОУИ – С. е постановено Решение № 1491/07.10.2010 г., с което РА е потвърден. Решаващият административен орган е приел за законосъобразни заключенията на ревизиращия орган, че е налице приход на парични средства, произходът на който не може да бъде доказан от ревизираното лице и същият подлежи на облагане по реда на чл. 48 от ЗДДФЛ.

Решението на директора на Дирекция ОУИ – С. е връчено на ревизираното лице на 18.10.2010г., видно от представената разписка. Срещу потвърдения с решението РА № 1004031/30.07.2010 г. е подадена жалба до Административен съд – София град, с вх. № 94-00-206/01.11.2010 г. на Дирекция ОУИ- С..

По делото е прието заключение на съдебно счетоводна експертиза, неоспорено от страните. От вещото лице е извършена проверка на счетоводната документация на С. И М. ЕООД, като е установено, че към 21.03.2009г. касовата наличност по счетоводна сметка 501-Каса в лева е в размер на 166 414,19лв. Касовата наличност към 26.10.2009г. на С. и М. ЕООД по счетоводна сметка 501 – Каса в лева е в размер на 42 832,58лв. С РА №[ЕИК]/29.06.2010г. на С. и М. ЕООД за данъчен период м.10/2009г. е констатирано, че са закупени кафе машини и кафе срещу издадени данъчни фактури от доставчици на обща стойност 27 680,00лв. При извършена проверка от органите по приходите на 10.06.2010г. е констатирано, че същите не са налични на склад. Прието е, че са продадени през данъчен период м. 10/2006г. и съответно от дружеството е реализиран приход от 27 680,00лв. Върху тази сума е начислен ДДС в размер на 5536,00лв. Общият размер на сумата, която е следвало да постъпи в касата на дружеството е 33 216,00лв.

Приети са свидетелски показания на В. Г. Т., брат на ревизираното лице. Свидетелят установява, че е дал в заем на сестра си 6000,00лв. през 2008г. или 2007г., за което не е подписан договор. Парите са били предназначени за регистрация на ЕООД, но същата година сестра му е закупила и автомобил. Произходът на предоставените средства е от банков заем, сключен между свидетеля и П. кредит банк АД, като се твърди, че заемът е бил земеделски.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК и от лице, което притежава процесуална легитимация - адресат на оспорения акт, с който

се определят задължения. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган, предвид представените Заповед № РД-01-6/04.01.2010 г., издадена от директора на ТД на НАП – С. и Заповед за определяне на компетентен орган № К 1004031/05.07.2010г., издадена от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии”, Дирекция „Контрол” при ТД на НАП – С.. РА е издаден в установената от закона писмена форма и съдържа изискуемите реквизити. В производството по издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 124, ал.2 от ДОПК, в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. Според жалбоподателя, органите по приходите не са обосנוвали по безспорен начин наличие на основание по смисъла на чл. 122, ал.1 от ДОПК.

В рамките на ревизионното производство е установено, че за 2008 г. е налице несъответствие между декларираните от лицето доходи и извършените от него разходи, изразяващо се в превишение на сумата на разходите над сумата на доходите/приходите, а за 2009 г. е установен приход на парични средства, за които ревизираното лице на може да докаже произход. Това превишение на разходите и недоказания произход на средствата, ревизиращият орган е определил като недеклаиран доход, подлежащ на облагане с данък по реда на чл. 122 от ДОПК.

Относно периода на 2008г. е безспорно, че Е. Т. е получател на доход от трудови правоотношения в размер на 1275,00 лв., изплатен от Метрополис-06 ООД, ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК]. Не са установени източници на други доходи и не се твърди съществуването на такива. Претендира се получаване на заем в размер на 5000,00лв. от В. Т., брат на жалбоподателката. Настоящата инстанция намира това твърдение за недоказано. Свидетелските показания дадени от В. Т. са непоследователни и могат да бъдат определени като дадени от заинтересовано лице, предвид връзката между свидетеля и жалбоподателката. Свидетелят твърди, че е предоставил в заем средства, предоставени му в заем от П. кредит Б. АД като земеделски производител. Следователно, предоставеният му банков заем е целеви, и средствата са били предназначени за определена дейност. Представен е график за погасяване на кредита, но не са представени доказателства за извършени погасителни вноски. Не е изяснена причината, поради която свидетелят предоставя средства, предназначени за точно определена цел за задоволяване на нужди на неговата сестра, които по никакъв начин не са свързани с него и дейността му. Предоставеният заем на В. Т. позволява да се направи извод, че лицето е разполагало с паричните средства, но не доказва, че свидетелят ги е предоставил на Е. Т.. Според чл. 240 от ЗЗД с договора за заем заемодателят предава в собственост на заемателя пари или други заместими вещи, а заемателят се задължава да върне заетата сума или вещи от същия вид,

количество и качество. От употребения в нормата израз „предава в собственост на заемателя пари или други заместими вещи” следва изводът, че договорът по своето естество е реален, т. е. неговите правни последици и действие настъпват от момента на предаване на собствеността върху парите или другите заместими вещи. При ревизията безспорно е установено, че от Е. Т. през 2008г. са направени разходи за регистрация на ЕООД, представляващи капиталова вноска в размер на 5000,00лв. Същевременно установените приходи на лицето са 1275,00лв. и не са установени източници на други приходи. Следователно, налице е разлика между направените разходи и получените приходи, което дава основание да се направи заключение за съществуването на укрити приходи. Предвид реалния характер на договора за наем, настоящата инстанция намира, че не са представени доказателства, че Е. Т. в действителност е получила посочената сума от В. Т.. Доказателства за това не са представени в ревизионното производство, не се представят и в настоящото. Показанията на свидетел, който поради връзката си с жалбоподателката е заинтересован от изхода на спора не могат да бъдат основание да се приеме по безспорен начин, че Е. Т. е получила средства в заем, при положение, че тези показания не се подкрепят и не кореспондират с останалия доказателствен материал.

Относно периода на 2009г. е деклариран заем от 10 000,00лв, получен от С. И М. ЕООД. Не е представен договор за заем или друго писмено доказателство в подкрепа на посоченото твърдение. Като доказателства се представят РКО № 1 от 01.12.2009г. и обяснителна записка, в която се потвърждава писмено, че средствата са оборотни на дружеството и са предоставени като заем на Е. Г. Т..

Както бе посочено по – горе договорът за заем е реален, което изисква да бъде установено по безспорен начин предаването и получаването на паричната сума, в случая за да бъде прието съществуването на заем. Представеният разходен касов орер е частен документ и не притежава достоверна дата, нито установява по безспорен начин обстоятелството на реално предаване на парични средства. Дори и същото да е настъпило, не е ясно дали паричната сума е била предоставена на Е. Т. в заем или в качеството ѝ на управител на С. И М. ЕООД, във връзка с дейността на дружеството. Видно от оборотната ведомост за периода 01.01.2009г. – 31.12.2009г., по дебита на сметка 499 е сочетоводена сума 10 000,00лв., но това обстоятелство само по себе си не доказва предоставянето на заем от страна на С. И М. ЕООД на Е. Т.. Не е ясно въз основа на какви предхождащи документи е извършено счетоводното записване. Превид изложеното, настоящата инстанция намира от събраните в ревизионното производство доказателства и от представените по делото не може да бъде обоснован извод, че от Е. Т. през 2009г. е получена сумата от 10000,00лв., представляваща предоставени в заем средства от С. и М. ЕООД. За 2009г. е установен приход на парични средства в размер на 146 626,14 лв., произходът на който не може да бъде доказан от ревизираното лице. Безспорно е установено, а и същото е видно от приложеното Постановление от 22.01.2010 г., издадено от К. П. - прокурор в Окръжна прокуратура [населено място], че е образувано досъдебно производство № 182/2009 г. по описа на Районно управление /РУ/ на МВР [населено място], за това, че на 21.03.2009 г.,

в [населено място], [община], [улица], в дома обитаван от Е. Г. Т. и Р. К. Н., са иззети парични средства на обща стойност в размер на 146 626,44 лв. С цел установяване произхода на иззетите парични средства, на Е. Т. е връчено ИПДПОЗЛ № КПД 1952/04.05.2010 г., но в отговор не са представени писмени обяснения. Не е пояснен произхода на средствата и не са представени доказателства в тази връзка. Твърди се, че паричните средства са оборотни средства за С. И М. ЕООД, а касата на дружеството се съхранява в апартамента, в който живее Е. Т..

С. и М. ЕООД е юридическо лице, самостоятелно и отделно от физическото лице Е. Г. Т., независимо че последното е собственик на капитала на ЕООД. Видно от представеното Постановление от 22.01.2010 г., издадено от К. П. - прокурор в Окръжна прокуратура [населено място]., паричните средства са иззети от дома, обитаван от Е. Т., в качеството ѝ на физическо лице. Не са представени доказателства за произхода на средствата, нито че същите са получени от Е. Т. от страна на С. и М. ЕООД. Независимо че, съгласно представените на съдебно счетоводната експертиза документи, дружеството разполага с касова наличност, не може да се направи безспорен извод, че иззетите средства са на С. и М. ЕООД. За да е установено последното е необходимо да бъдат проверени източниците на приходи и разходи и реализирани печалби за периода след извършеното изземване на средствата, с цел да се констатира, че наличните в касата средства действително не са изразходени за други дейности. От друга страна, ако иззетите средства са от оборота на С. и М., то е необходимо изземването да бъде отразено документално за счетоводни цели, тъй като в противен случай иззетата сума, осчетоводена като налична, но липсваща фактически би се отразила върху формиране на данъчните задължения на дружеството. Настоящата инстанция намира за неотнормено позоваването от страна на жалбоподателя на Ревизионен акт №[ЕИК]/29.06.2010г., издаден от ТД на НАП – С., в резултат от ревизия на С. и М. ЕООД. Ревизионното производство обхваща периода 27.04.2009г. – 31.01.2010г. и е относно определяне на задълженията по реда на ЗДДС, поради което същото няма за цел установяване на приходи, разходи и счетоводна печалба, каквито данни биха позволили да се направи извод относно средствата, с които разполага дружеството.

Предвид изложеното, настоящата инстанция намира за недоказани твърденията, че паричните средства в размер на 5000,00лв. през 2008г. и в размер на 10 000,00лв. за 2009г. са получени в резултат от заем, а констатираните приходи от парични средства в размер на 146 626,14 лв. са оборотни средства на С. и М. ЕООД.

Следователно, обоснован се явява изводът за наличие на обстоятелство по смисъла на чл. 122, ал.1, т.2 от ДОПК, по отношение на Е. Г. Т., тъй като не са налице данни, които да позволяват да се установи произхода на цитираните суми.

На ревизираното лице редовно е връчено уведомление по реда на чл. 124, ал.1 от ДОПК.

От изложеното следва, че е установено наличие на предпоставките за приложението на правилото на чл. 124, ал.2 от ДОПК, съгласно което в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по

реда на [чл. 122](#) фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по [чл. 122, ал. 1](#) е подкрепено със събраните доказателства.

От страна на ревизираното лице не са представени доказателства, с които да се удостоверяват различни от установените от ревизиращия екип факти и в този смисъл констатациите на ревизионния акт не са опровергани. С оглед на приетите по делото и неоспорени от жалбоподателя доказателства, събрани в хода на ревизията, настоящата съдебна инстанция приема, че правилно са определени относимите към жалбоподателя критерии, които са послужили при определянето на данъчната основа за облагане. Предвид последното, оспореният РА № 1004031/30.07.2010 г., издаден от Б. Л. З., старши инспектор по приходите при ТД на НАП – [населено място] съответства на относимите законови разпоредби, поради което подадената срещу същия жалба следва да бъде приета за неоснователна. При този изход на делото и предвид изричната претенция на процесуалния представител на директора на Дирекция ОУИ – С., при ЦУ на НАП, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на минималното адвокатско възнаграждение, съгласно Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размер на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град, I АО, 16 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Г. Т., срещу Ревизионен акт № 1004031/30.07.2010 г., издаден от Б. Л. З. старши инспектор по приходите при Териториална дирекция на НАП – [населено място], офис Б., потвърден с Решение № 1491/07.10.2010 г. на директора на Дирекция Обжалване и управление на изпълнението – С., при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Е. Г. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] да заплати на директора на Дирекция ОУИ – С., при ЦУ на НАП, [населено място], ул А. № 21 разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 786,00 лв. /седемстотин осемдесет и шест лв/. Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Р. Б. в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Административен съдия: